

הט (נצרת) 23426-12-24 - וויליסון קלאודיה נ' איגור זכרוב

ה"ט (ນצרת) 23426-12-24 - וויליסון קלאודיה נ' איגור זכרוב שלום נצרת

ה"ט (ນצרת) 23426-12-24

ויליסון קלאודיה

נ ג ד

איגור זכרוב

בית משפט השלום בנוף הגליל-ນצרת

[19.12.2024]

לפני כבוד השופט הרכיריה, רם נדאף

פסק דין

1. זהה בקשה למנעת הטרדה מאימת. ביום 09.12.2024 התקיים דיון במעמד צד אחד, וביום 17.12.2024 התקיים דיון במעמד שני הצדדים.

2. המבוקשת טוענת כי הנאשם מאיים עליו באופן מתמשך, לרבות באמצעות קללות, איוםים מילוליים, יריונות, ותנוונות בלתי הולמות כגון אכבע משולשת והנפת בקבוק בצורה מאימת. בנוסף, היא טענה כי התנהגות זו החלה לאחר מעבר לבניין חדש ביולי 2024, שבו התרחשה תקרית עם אשתו של הנאשם, שהובילה לעימות מילולי שככל כינויים גזעניים מצדיה.

3. הנאשם ציינה כי דיווה על האירועים למנהליהם אך לא קיבלה מענה הולם, ולכן פנתה לבית המשפט.

4. הנאשם הכחיש את כל הטענות, ציין שמדובר לא איים על המבוקשת ולא הרים עליו יד או חפץ, וטען כי מדובר בהאשמות שקרים. הוא טען שהמגש מפרשת את הדברים באופן שגוי, וכי קיימות מצולמות ביחסו שיכולות להפריך את הטענות נגדו.

5. בנוסף, הנאשם הדגיש כי המבוקשת לא הייתה נוכחת באירועים מסוימים עליהם העידה, ולכן גרסתה אינה מהימנה.

6. המחלוקת בין הצדדים סבה סבב שאלת אמינות הטענות: המבוקשת טוענת לאיים והתנהגות אלימה מצדיה של הנאשם, בעוד הנאשם מכחיש כל מעשה מסוים ומציג עצמו כקורבן של האשמות שווא.

דיון והכרעה:

7. בסעיף 1 לחוק מניעת הטרדה מיימת, תשס"ב 2001 (להלן: "החוק") הוגדרה מטרת החוק כדלקמן: "מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגעה בשלות חייו, בפרטיו או בגופו, בידי אדם אחר שנתקן נגדו הטרדה מיימת או שפגע בגופו." ובסעיף 2 לחוק הוגדרה מהות הטרדה.
8. על המבוקש מוטל הנTEL להוכיח, במאזן הסתרויות, כי המשיב אכן הטריד אותה בצורה מיימת וכי מתקייםים התנאים למתן צו מניעת הטרדה מיימת. במקורה דן, ולאחר עיון בבקשתה ושמיעת טענות הצדדים, שוכנעתי כי המבוקש לא הצלחה להרים את הנTEL המוטל עליו.
9. הטענות שהועלו על ידי המבוקש כנגד המשיבה אין נתמכות בראיות מספקות, והמשיבה הכחישה אותן באופן עקבי. מדובר במצב של גרסה מול גרסה, ולא נמצא עילה להעדפת גרסת המבוקש על פני גרסת המשיב.
10. גרסת המבוקש נסמכת בעיקר על דבריה בלבד, ללא חיזוק ראייתי. מנגד, המשיב הציג גרסה עקבית ושלל באופן ברור את האשמות, תוך שהוא מפנה לאמצים אובייקטיביים כמו מצלמות האבטחה להוכחת חפותו.
11. מגרסתה של המבוקש עולה כי קיימים עדים שיכולים לתמוך בטעונתה, אך נמנעה מלהביאם למבחן עדות. הצעה לזמן עדים על ידי בית המשפט אינה מספקה, שכן היה עליה לדאוג לו זימון העדים עצמה כחלק מהמאץ להוכיח את טעונתה.
12. שיקול מרכזי נוסף לדוחית הבקשה הוא שייחי ניכר בהגשתה. המבוקש פנתה לבית המשפט כעבור ארבעה חודשים לאחר שלטונתה התחלת להרגיש מיימת על ידי המשיב. שייחי זה פוגע במוחות הבקשה ובחושש הדחיפות שצרכיה לאפיין בנסיבות מסווג זה, אשר במוחות נועד לתת מענה מיידי ומגן מפני סכנה ממשית וקימית.
13. עצם העיכוב בהגשת הבקשה יוצר ספק באשר לממשיות הסכנה הנטען. לו הייתה המבוקש חששה סכנה מיידית להחיה או לרוחותה, היה מצופה כי תפעל ללא דיוח. דהיינו עצם העובדה שהמבקש נמנעה מפעולת בזמן או בסמוך לאיורים הנטען מחזקת את התחשוה שהיא אכן ממשי או משתמש. לו הייתה סכנה מתמשכת, סביר להניח שהמבקש הייתה נוקעת בפעולה מיידית, בין אם בפניה למשטרה ובין אם בבקשתה לסייע משפטו מוקדם יותר.
14. עיכוב זה פוגע באפשרות לאוסף ראיות טריות וביכולת הצד שני להפריך את הטענות באמצעות נתונים אובייקטיביים, דוגמת עדויות מקור ראשון או תיעוד מצלמות אבטחה.
15. אין בידי המבוקש הסבר מספק לשיחוי זה. טענתה כי פנתה למנהל מס' פעמים אינה מהווה עילה להタルם מכובד השיחוי. חוק למניעת הטרדה מיימת אינו נועד להוות כלי לפתרון סכסוכים במקום העבודה, אלא אמצעי להגן מפני סכנה מיידית, ולכן שייחי כה ממושך פועל לחובטה.
16. נוכח כל האמור לעיל, אני>DIN�וחה את הבקשה, ומחייבת את המבוקש לשלם למשיב הוצאות משפט בסך 1,000 ₪.
- המציאות תמציא פסק דין זה לצדים, ותסגור את התקיק.
 ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ה, 19 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.